

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně JUDr. Kateřinou Takácsovou ve věci
žalobce: Z [redacted] S [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Doc. JUDr. Tomášem Gřivnou, Ph.D.
sídlem Dukelských hrdinů 343/3, 170 00 Praha 7

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o 7 623 428,50 Kč s přísl.

t a k t o:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá na žalované zaplacení 466 562,50 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 22. 2. 2016 zaplacení, **se zamítá.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů před soudem prvního stupně k rukám právního zástupce žalované částku 5 692,68 Kč, a to do tří dnů od právní moci.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem odvolacím k rukám právního zástupce žalobce částku 85 045,94 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne ze dne 21.02.2016 domáhal částky v celkové výši **7.623.428,50 Kč** spolu s úrokem z prodlení z uvedené částky ve výši 8,05 % p.a. ode dne 22.02.2016 do zaplacení, a to z nezákonného rozhodnutí a nesprávného úředního postupu, když byl v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp.zn. [REDAKCE] zproštěn obžaloby pro trestný čin předlužení podle § 256 odst. 2, 4 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon (ve znění účinném do 31. prosince 2009). Své nároky žalobce vyčíslil jako **náklady na obhajobu v namítaném řízení v celkové částce 197.048,50 Kč** (z toho zastoupení JUDr. Chudobou 17.424,- Kč, zastoupení JUDr. Kratochvílovou 95.106,- Kč, zastoupení JUDr. Máchou 14.614,- Kč a zastoupení doc. JUDr. Gřivnou, PhD. 69.877,50 Kč), **náklady na pořízení znaleckých posudků celkem 157.300,- Kč** (posudek Ing. Vladimíra Bernhardta 60.500,- Kč, posudek BENE FACTUM, a.s. 96.800,- Kč), **ušlý zisk spočívající v ušlé mzdě ve výši 6.850.737,- Kč, nemajetková újma způsobená trestním stíháním ve výši 250.000,- Kč, nemajetková újma způsobená nepřiměřenou délkou řízení ve výši 68.343,- Kč** (tzn. 1667,- Kč za každý měsíc stíhání, kdy vycházel z předpokladu, že spravedlivé by bylo stanovit odškodné již od 4.6.2009, kdy byly zahájeny první úkony trestního řízení jako takového, tedy ještě před sdělením podezření 4.10.2012, a dále až do právní moci zprošťujícího rozsudku dne 4.3.2015) a **újma způsobená nemožností vycestovat ve výši 100.000,- Kč**. K ušlému zisku žalobce blíže uvedl, že ten představuje výdělek, který by žalobce získal v podobě mezd v pozici asistenta generálního ředitele na základě pracovní smlouvy, která měla být uzavřena mezi ním a společností [REDAKCE] na období od 2.1.2013 na dobu neurčitou, přičemž jedinou překážkou podpisu této smlouvy bylo právě trestní stíhání žalobce. Ušlý zisk žalobce vyčíslil jako čistou mzdu za období 2.1.2013 až 2.1.2023, přičemž hrubá měsíční mzda měla představovat v prvních třech měsících (během zkušební doby) částku 40 000 Kč a po zbytek období částku 65 000 Kč. Trestní stíhání pro žalobce představovalo značné psychické trauma, v jehož důsledku se zhoršily i osobní a profesionální vztahy žalobce, došlo k poškození jeho profesního dobrého jména, ovlivnění rodiny, zejména zdraví jeho otce, proto žalobce požadoval i nemajetkovou újmu za nezákonné trestní stíhání. K namítané nepřiměřené délce řízení v průběhu řízení upřesnil, že tato primárně nestojí na průtazích v činnosti soudu či orgánů činných v trestním řízení, ale pokud by byl žalobce již prvním rozhodnutím zproštěn obžaloby, tak by řízení trvalo kratší dobu. K újmě způsobené nemožností vycestovat žalobce uvedl, že mu byl zabaven cestovní doklad a musel vždy žádat soud o povolení vycestovat, kdy si nemohl být jistý výsledkem a i když mu bylo v jednotlivých případech umožněno vycestovat mimo území České republiky, již jen samotný fakt, že o vycestování musel žádat, představuje značný zásah do svobody pohybu jak obecné, tak v rámci Evropské unie. Žalobce nárok uplatnil u žalované dopisem ze dne 21.8.2015, tato však do podání žaloby jeho nárok nevypořádala.
2. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 23.10.2018 potvrdila, že u ní žalobce dne 21.08.2015 nárok na náhradu škody z namítaného řízení v celkové výši 7.595.256,- Kč sestávající z uvedených dílčích nároků a částek s tím, že výše nároku na náhradu nákladů obhajoby původně činila 168.876,50 Kč, tzn. méně než uplatnil žalobou. Žalovaná požadavku co do náhrady nákladů obhajoby částečně vyhověla ve výši 140.986,- Kč (v rozsahu jí vyhodnocených účelných a doložených nákladů, přičemž ve svém vyjádření vypočítala a zdůvodnila úkony nepřiznané) a dále co do nároku na náhradu nákladů na jeden znalecký posudek ve výši 96.800,- Kč, celkem tedy 237.786,- Kč, když tuto částku 16.11.2016 uhradila a dále se žalobci za nezákonné trestní stíhání omluvila a konstatovala porušení práva, což považuje za dostačující satisfakci za nezákonné rozhodnutí, neboť žalobce neprokázal, že by namítané řízení zasáhlo do jeho osobnostní sféry nad míru

obvyklou a dostatečně neodůvodnil přiznání zadostičinění v peněžité formě. Žalovaná dále konstatovala, že nebylo prokázáno, že žalobci ušel zisk v důsledku trestního stíhání. Žalobce se dle čestného prohlášení J. C. které přiložil k žádosti, ucházel o pracovní místo asistenta generálního ředitele společnosti a měla pro něj být snad i připravena pracovní smlouva, kterou mu byla stanovena pracovní doba celých 40 hodin týdně. Není však postaveno najisto, že by do zaměstnání žalobce nastoupil či v něm setrval, jelikož jak v žádosti uvedl, tak předmětné zaměstnání měl vykonávat vedle své podnikatelské činnosti. Podnikatelskou činnost žalobce provozoval i po celou dobu trestního stíhání a tato zahrnovala opakované pracovní cesty do zahraničí. Ohledně nároku z nepřiměřené délky řízení uvedla, že celková délka řízení činila 2 roky a 5 měsíců, v řízení bylo procesně rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy (3x meritorně soudem nalézacím, 1x jedenkrát soudem odvolacím), věc vykazovala vyšší míru právní i skutkové složitosti, nebyly zjištěny průtahy ze strany soudu, kdy tento činil procesní úkony v přiměřených lhůtách. Žalobce se svým chováním na průtazích v menší míře podílel. Žalovaná proto uvedla, že délka řízení nebyla nepřiměřená. Co se týče zákazu vycestovat konstatovala, že tento trval relativně krátce, když byl vyhlášen 27.11.2013 a zrušen poté usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 14.1.2014, jelikož rozsudkem ze dne 14.1.2014 bylo trestní řízení, byť nepravomocně, proti žalobci skončeno. S ohledem na uvedené žalovaná navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítnul a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

3. Dne 26. září 2017 vzal žalobce svoji žalobu zčásti zpět, a to v rozsahu žalovanou poskytnutého plnění ve výši 237.786,- Kč z titulu náhrady škody, o čemž bylo soudem následně rozhodnuto.
4. Soud již ve věci jednou rozhodl rozsudkem 3.9. 2019 č. j. 42 C 42/2016-171, přičemž v následném odvolacím řízení před Městským soudem v Praze byl původní rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 rozsudkem ze dne 10.6.2020 pod č.j. 68 Co 46/2020- 232 částečně zrušen a vrácen soudu prvního stupně k opětovnému projednání, a to co do částky 466 562,50 Kč, představující náhradu majetkové újmy představované obhajným v celkové částce 56 062,50 Kč (6. 3. 2013 – námitky proti formulaci položených otázek znalci, 11. 4. 2013 – účast JUDr. Chudoby na hlavním líčení, 2. 12. 2013 – vyjádření k uložené povinnosti vydání věci, 25. 11. 2013 – vyjádření obviněného k průběhu trestního řízení, 27. 11. 2013 – stížnost proti uložení zákazu vycestování podaná při hlavním líčení 27.11. 2013 JUDr. Gřivnou, 27. 11. 2013 – stížnost proti uložení zákazu vycestování podaná při hlavním líčení 27.11. 2013 JUDr. Kratochvílovou, 2. 12. 2013 – vyjádření k uložené povinnosti vydání věc, 8. 12. 2013 – vyjádření obviněného k navrhovaným důkazům, 14. 1. 2014 – účast na hlavním líčení v rozsahu jednoho úkonu, 17. 3. 2014 – námitky k průběhu trestního řízení, 17. 3. 2014 – námitky k průběhu trestního řízení, 9. 4. 2014 – vyjádření k odvolání státní zástupkyně v rozsahu 2 úkonů, 15. 4. 2014 – účast na veřejném zasedání, 23. 4. 2014 – návrh na doplnění dokazování JUDr. Gřivnou, 23. 4. 2014 – návrh na doplnění dokazování JUDr. Kratochvílovou, 29. 7. 2014 – námitky proti opatření o přibrání znaleckého ústavu JUDr. Gřivnou, 29. 7. 2014 – námitky proti opatření o přibrání znaleckého ústavu JUDr. Kratochvílová, 22. 7. 2014 – převzetí a příprava obhajoby JUDr. Mácha, 23. 7. 2014 – porada s klientem a prostudování spisového materiálu JUDr. Mácha, 24. 7. 2014 – porada s klientem a prostudování spisového materiálu JUDr. Mácha, 30. 7. 2014 – porada s klientem o podání námitek JUDr. Mácha, 2. 1. 2015 – převzetí a prostudování znaleckého posudku JUDr. Mácha, 26. 1. 2015 – porada s klientem před hlavním líčením JUDr. Mácha, 28. 1. 2015 – účast na hlavním líčení JUDr. Mácha), majetkové újmy představované náklady na pořízení znaleckého posudku Ing. Bernharta v částce 60 500 Kč a finanční zadostičinění ve výši celkem 350 000 Kč za nemajetkovou újmu, způsobenou trestním stíháním žalobce.

5. Podáním ze dne 21.8.2015 uplatnil žalobce nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím podle zákona č. 82/1998 Sb. u žalované, a to v celkové výši 7,595.256,50 Kč.
6. Podle stanoviska žalované, ze dne 11.11.2016, tato sděluje k žádosti žalobce na předběžné projednání nároku ze dne 21.8.2015, že náklady obhajoby shledala co do druhu, délky a použité sazby s určitými výjimkami za v souladu s obsahem spisu, když žalobce vyúčtoval na nákladech právního zastoupení částku v celkové výši 168.876,50 Kč včetně DPH a žalovaná mu za právní služby přiznala částku ve výši 140.986,00 Kč včetně DPH. Dále žalovaná přiznala za vyhotovení jednoho ze znaleckých posudků v dané věci částku ve výši 96.800,00 Kč, celková částka tedy ve výši 237.786,00 Kč má být zaslána na bankovní účet žalobce. Co se týče nároku na zaplacení ušlého zisku ve výši 6.850.737,00 Kč, které žalobce u žalované uplatnil, tuto částku s ohledem na neprokázání nároku, žalovaná nepřiznala. Rovněž, co se týče nároku na zaplacení přiměřeného zadostiučinění za trestní stíhání a omezení možnosti vycestovat, s ohledem na to, že tato nemajetková újma byla z hlediska žalobce nedostatečně prokázána žalované, žalovaná konstatovala, že došlo v trestním řízení proti žadateli k vydání nezákonného rozhodnutí a za tuto skutečnost se omluvila. Vzhledem k tomu, že žadatel dostatečně neodůvodnil přiznání zadostiučinění v peněžité formě, žalovaná pokládá konstatování vydání nezákonného rozhodnutí a omluvu za dostatečné zadostiučinění porušení práva. Co se týče zadostiučinění za délku řízení, žalovaná konstatovala, že vzhledem k tomu, že řízení trvalo dva roky a pět měsíců, nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě a proto není možné přiznat náhradu nemajetkové újmy.
7. Dále se čte schvalovací doložka plnění na základě mimosoudního vypořádání nároku na odškodnění ze dne 11.11.2016, kdy byl podán žalovanou příkaz k platbě v celkové výši 237.786,00 Kč na účet příjemce Z. S. přičemž datem splatnosti je 16.11.2016.
8. Z čestného prohlášení otce žalobce Z. S. z 6.10.2016 se podává, že situace ohledně trestního stíhání jeho syna ho nesmírně trápila a dodnes trápí, měl potíže jak ve vztazích s rodinou, tak i v profesionálním životě a díky trestnímu stíhání nedostal lukrativní pracovní místo, kde s ním již počítali. S ohledem na to, že si jsou s žalobcem blízcí, snášel rovněž tuto situaci špatně i jeho otec a v důsledku těchto okolností se mu zhoršil zdravotní stav.
9. Z čestného prohlášení ze 7.10.2016, které žalobce označil jako čestné prohlášení pana K. se podává, že tento dlouhodobě spolupracuje na různých projektech, byl v důsledku trestního stíhání ve špatném psychickém rozpoložení, což se odráželo i na jeho pracovním nasazení. Z části spolupracovníka a obchodních partnerů mělo být na žalobce nahlíženo jako na zločince s tím, že stín podezření zůstává i dnes a nebude jednoduché se jej zbavit. Výše uvedené mělo negativní vliv na schopnost žalobce získávat nové obchodní partnery a klienty a udržet si ty stávající. Kvůli trestnímu stíhání dokonce nedostal práci, o kterou se ucházel.
10. Z čestného prohlášení D. S. z 10.10.2016, manželky žalobce, soud zjišťuje, že trestní stíhání mělo jejímu manželovi způsobit vážnou újmu na psychice, tato se projevila i ve značném zhoršení vztahů v rodině, trpěl v dané době nespavostí, situace ho natolik trápila, že nebyl schopen se uvolnit a působil nepřítomně a roztržitě. Současně se zhoršením zdravotního stavu svého otce si vyčítal tuto situaci, která mu přitěžovala na jeho zdravotním stavu. Žalobce měl být uzavřený, reagoval výbušně, což doposud nebylo, postupně se jeho stav zlepšoval až po definitivním ukončení věci v únoru 2015, resp. teprve se začínal zlepšovat. Trestním stíháním měl utrpět i sociální život žalobce.
11. Ze zdravotního záznamu R. P. ze dne 14.1.2013 se podává, že tento byl podle daného vyšetření u něj zjištěn hemangiom v levém jaterním laloku do 26 mm

v průměru, jiné změny nebyly prokázány.

12. Podle laboratorního vyšetření z laboratoře AeskuLab ze 14.11.2012 a 15.11.2012 byly provedeny žalobci krevní zkoušky.
13. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [REDACTED] se podává, že obchodní firma pod původním jménem [REDACTED] naposledy [REDACTED] byla zapsána do veřejného rejstříku 15.3.2010. Jejím jednatelem od 19. května 2010 doposud je Z [REDACTED] S [REDACTED] tedy žalobce. Společníkem společnosti je [REDACTED] vlastní 100 % podíl na společnosti.
14. Z úplného výpisu z veřejného obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze pod oddílem H, vložka 218 se podává, že 15. února 2010 byla založena společnost s původním jménem [REDACTED] nyní [REDACTED] kdy členem představenstva této společnosti je od 13. dubna 2010 doposud žalobce. Žalobce je rovněž jediným akcionářem dané společnosti.
15. Z výpisu webových stránek společnosti [REDACTED] ze dne 25.9.2017 se podává, že za skupinou [REDACTED] jejímiž členy je řada společností jak z České republiky, Rumunska, Chile a v Íránu, tedy za touto společností stojí Z [REDACTED] S [REDACTED] jako generální ředitel a jediný akcionář. Servisním partnerem této společnosti je [REDACTED] K uvedenému dni patří do portfolia skupiny [REDACTED] dceřině společnosti v počtu 7 společností, kdy v roce 2010 společnost realizovala projekty o celkovém instalovaném výkonu 1,7 MWp v České republice, v roce 2011 s výkonem 1 MWp, v roce 2012 a 2013 při vstupu na rumunský trh 8,5 MWp apod.
16. Z výpisu obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze pod oddílem C, vložka [REDACTED] se podává, že 12. října 2009 byla založena společnost s tehdejšími názvem [REDACTED] nyní [REDACTED] Jejím jednatelem je od 15. února 2010 P [REDACTED] V [REDACTED] V současné době je jejím jediným společníkem.
17. Z internetových stránek www.rananasolar.cz/legislativa se podává, že v roce 2010 došlo ke změnám legislativy, a sice byly přijaty tři novely zákona o podpoře obnovitelných zdrojů. V téže roce byla přijata novela, týkající se daně z příjmu, kdy byly zrušeny daňové prázdniny, které platily pro všechny výrobce energie z obnovitelných zdrojů již od roku 1993. Dále byla prodloužena lhůta pro odepisování hmotného majetku využívaného k výrobě elektřiny ze sluneční energie.
18. Dále z článku „Ústavní soud rozhodl – zdanění fotovoltaiky platí“ ze stránek <http://oze.tzb-info.cz/fotovoltaika/8601-ustavni-soud-rozhodl-zdaneni-fotovoltaiky> platí, se podává že Ústavní soud v této věci rozhodl tak, že potvrdil zdanění fotovoltaiky. Z článku „Daně na solární elektrárny platí. Stát ušetří miliardy“ ze serveru zpravy.aktualne.cz ze dne 16.5.2012 se podává, že je rozebírán ústavní nález, týkající se potvrzení zdanění fotovoltaické energie.
19. Z článku „Státu se solární daň vyplácí, vybral už šest miliard“ ze dne 13.5.2012, zveřejněném na serveru zpravy.aktualne.cz se podává, že zavedení mimořádné zpětné daně na proud z fotovoltaických elektráren se státu má vyplácet, byla již vybrána významně vyšší částka, než stát naplánoval.
20. Z rodného listu N [REDACTED] S [REDACTED] nar. [REDACTED] se podává, že žalobci se narodila dcera tohoto dne, kdy matkou dítěte je D [REDACTED] S [REDACTED] Dále z rodného listu S [REDACTED] S [REDACTED], nar. [REDACTED] se podává, že se žalobci narodil syn.
21. Soud dále konstatuje, že úvěrová smlouva č. [REDACTED] která měla být uzavřena mezi Raiffeisenbank a.s. a žalobcem není podepsána. Na základě této smlouvy

měl získat žalobce úvěr do celkového limitu 7.920.000,00 Kč s tím, že tento měl být čerpán v období do 30.8.2011.

22. Podle notářského zápisu [redacted] ze dne 7.8.2013 byla sepsána Dohoda o splnění závazku se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu uzavřená mezi věřitelem P [redacted] J [redacted] a dlužníkem Z [redacted] S [redacted] kdy ručitelem tomuto dlužníkovi je společnost [redacted]. Rovněž je sepsána Dohoda o splnění závazku se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu uzavřená mezi věřitelem a ručitelem. V dohodě se konstatuje, že věřitel půjčil dlužníkovi částku 3 mil. Kč, dále 375 tis. Kč na základě ústní smlouvy o půjčce a dalších 375 tis. Kč na základě ústní smlouvy o půjčce. Ručitel následně provedl ručitelské prohlášení za účelem zajištění splnění závazků dlužníka vyplývajících ze všech tří půjček.
23. Ze Smlouvy o půjčce ze dne 7.8.2013 soud zjistil, že dne 7.8.2013 zapůjčila společnost [redacted] společnost [redacted] částku ve výši 10 mil. Kč. Jako ručitel půjčky je uveden žalobce. Notářským zápisem [redacted] ze dne 30.7.2013 soud zjistil, že daného dne uzavřel pan V [redacted] R [redacted] jako věřitel, se společností [redacted] jako dlužníkem, a žalobcem jako ručitelem dohodu o splnění závazku se svolením k vykonatelnosti, a sice o právu zpětného převodu ze strany povinného, kdy tito účastníci mezi sebou uzavřeli smlouvu o úplatném převodu cenných papírů, kdy se společnost [redacted] jako prodávající, zavázala převést na kupujícího V [redacted] R [redacted] níže označené dluhopisy v celkové hodnotě 6 mil. Kč. Současně byl sjednán závazek zpětného převodu ze strany povinného, podle kterého měl kupující převést vlastnické právo k dluhopisům zpět na společnost [redacted] pokud mu bude vyplacena částka 6 mil. Kč. Žalobce zde podepsal ručitelský závazek, týkající se zaplacení částky 3 mil. Kč v případě, že povinný, tedy společnost [redacted] svou povinnost ze smlouvy o převodu nesplní, ačkoli je k tomu oprávněným vyzván. Dále se zavázal, že v případě, že obchodní společnost [redacted] jako dlužník, nesplní svůj závazek ze smlouvy o převodu a zpětného převodu, uhradí věřiteli částku 3 mil. Kč, na jeho místě.
24. Z notářského zápisu [redacted] ze dne 29.8.2013 se podává, že mezi [redacted] T [redacted] K [redacted] jako věřitelem, společností [redacted] jako dlužníkem, a žalobcem jako ručitelem byla podepsána Dohoda o splnění závazku se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu jednak mezi věřitelem a dlužníkem a jednak mezi věřitelem a ručitelem. Věřitel se zde zavázal půjčit dlužníkovi částku 2.500.000,00 Kč, přičemž ručitel vůči věřiteli učinil své prohlášení za účelem zajištění splnění tohoto závazku v totožné výši. Podle Dohody o ručení včetně písemného prohlášení ručitele ze dne 29.8.2013 uzavřel [redacted] T [redacted] K [redacted] jako věřitel, se žalobcem jako ručitelem ručitelské prohlášení, týkající se zajištění smlouvy o půjčce uzavřené dne 29.8.2013 mezi věřitelem T [redacted] K [redacted] a společností [redacted] v celkové výši 2,5 mil. Kč.
25. Svědkyně [redacted] D [redacted] S [redacted] manželka žalobce, vypověděla, že s žalobcem žijí od roku 2008, mají zúžené společné jmění manželů, trestní stíhání mělo na jejího manžela již od počátku trestního prověřování od roku 2010, negativní vliv, traumatizovalo jej a ovlivňovalo jeho osobní život, vztahy a profesní život. Žalobce byl podrážděný, i vůči rodině, styděl se za to, že je trestně stíhán (nikdy předtím ani potom stíhán nebyl) a bál se ztráty přátel. Když se ucházel o zaměstnání a přiznal svou situaci, nabídka práce mu dána nebyla. Od roku 2009 podnikal žalobce v reklamě, nyní již tuto firmu nemá. V době trestního prověřování začínal s podnikáním v obnovitelných zdrojích, s čímž souvisely také výjezdy do zahraničí, konkrétně v Rumunsku. Vždy musel požádat soud o povolení a nevěděl, zda mu bude dáno. Nevěděla, kolikrát o povolení žádal, ale uvedla, že to pro něj byl velký stres. Při výsleších cítil tlak policie a státního zastupitelství, aby byl odsouzen,

měl pocit, že je řízení zmanipulováno (včetně znaleckých posudků) a přestal těmto složkám důvěřovat. Trpěl v té době nespavostí, bolestmi krční páteře a hlavy, začal také popíjet alkohol. Byl mu diagnostikován [REDAKCE] navštěvoval gastroenterologa a užíval léky. Konstatovala, že před zahájením trestního stíhání manžel neměl zdravotní problémy. Vypověděla, že žalobce podnikal od svých dvaceti let a po celou dobu jejich soužití pouze podnikal. Protože měl nestabilní příjmy, splácel hypotéku za dům a ona byla na mateřské dovolené, proto se zajímal o zaměstnání v nějaké reklamní společnosti, kde byl i na pohovoru, ale práci nezískal kvůli dané situaci a nadále podniká. O finanční situaci mnoho nevěděla, uvedla však, že ze svých úspor kupovala potřeby pro děti.

26. Otec žalobce, Z [REDAKCE] S [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce dané období prožíval špatně, zcela se změnilo jeho chování, měl malé děti a obával se budoucnosti. Svědek i jeho manželka jako rodiče o celé kauze od počátku věděli. Syn si stěžoval na bolesti břicha, říkal, že byl na vyšetření a našli mu [REDAKCE] Kromě informací, které již uvedla předchozí svědkyně ohledně dojmu žalobce z přístupu vyšetřujících orgánů, potíží s nutností žádat soud o povolení vycestovat a zdravotní problémů syna uvedl, že i on měl v té době zdravotní problémy, avšak nebyl si jist, zda tyto s potížemi syna souvisely. Rovněž uvedl, že jeho syn vždy podnikal, do roku 2009 měl reklamní agenturu, ta se poté dostala do insolvence, žalobce začal hledat práci v oblasti reklamy, kterou však kvůli trestnímu stíhání nedostal. Žalobce poté začal v roce 2011 podnikat v obnovitelných zdrojích, kde úspěšně podniká takto dosud.
27. Dále se čte potvrzení o poskytnutí a zaplacení právních služeb ze dne 1.10.2015, kterým doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D. dokládá Ministerstvu spravedlnosti, že v uvedené trestní věci byly za žalobce činěny úkony v celkovém součtu ve výši 69.877,50 Kč.
28. Z faktury č. [REDAKCE] vystavené doc. JUDr. Tomášem Gřivnou žalobci se podává, že žalobci byla vyúčtována částka celkem 72.781,50 Kč s datem splatnosti 11.6.2015.
29. Z výpisu z účtu společnosti UniCredit Bank z 8.6.2015 se podává, že 29.5.2015 převedl žalobce částku 72.781,50 Kč na účet Tomáše Gřivny.
30. Z Potvrzení o poskytnutí a zaplacení právních služeb ze dne 20.8.2015, vystaveného JUDr. Naděždou Kratochvílovou se podává, že tato dokládala Ministerstvu spravedlnosti, že v dané trestní věci učinila za žalobce úkony v celkové výši 95.106,00 Kč včetně DPH.
31. Na základě faktury č. [REDAKCE] ze dne 21.10.2013 tyto vyúčtovala a rovněž dokládá, že je plátcem DPH. Částku 12.121,00 Kč vyúčtovala žalobci 21.10.2013, s datem splatnosti 28.10.2013, za právní služby v jeho trestní věci. Dále fakturou č. [REDAKCE] vystavenou 28.5.2015 se splatností 10.6.2015, vyfakturovala na základě dohody za poskytnutou právní pomoc částku 52.635,00 Kč žalobci.
32. Výpisem z účtu UniCredit Bank se podává, že plátce Z [REDAKCE] S [REDAKCE] uhradil dne 30.10.2013 částku 12.121,00 Kč na blíže neurčený účet, kdy číslo účtu uvedené v transakční historii se neshoduje s číslem účtu uvedeném na faktuře.
33. Dále se podává, že 3.6.2015 přišla na účet JUDr. Naděždy Kratochvílové platba od Z [REDAKCE] S [REDAKCE] ve výši 52.635,00 Kč.
34. Z Potvrzení o poskytnutí a zaplacení právních služeb z 15. října 2015 se podává, že JUDr. Oldřich Chudoba uvedl Ministerstvu spravedlnosti, že učinil za žalobce úkony v celkové výši 17.424,00 Kč. Současně toto dokládá registrací s DPH.
35. Z faktury vystavené JUDr. Oldřichem Chudobou dne 21.3.2013 pod číslem [REDAKCE] se podává, že žalobci bylo vyúčtováno celkem 121 tis. Kč jako záloha na odměnu advokáta v dohodnuté výši ve věci sp.zn. [REDAKCE] vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10.

36. Výpisem z Komerční banky ze dne 8.4.2013, vedeného na jméno O [redacted] CH [redacted] se podává, že 25.3.2013 byla od Z [redacted] S [redacted] na tento účet připsána platba ve výši 121.000,- Kč.
37. Z Potvrzení o poskytnutí a zaplacení právních služeb ze dne 23. října 2015, vystaveného T [redacted] M [redacted] Ministerstvu spravedlnosti se podává, že tento učinil úkony za žalobce v celkové výši 14.641,00 Kč, je plátcem DPH podle osvědčení o registraci plátce DPH ze dne 14.7.2010. Následně vystavil žalobci fakturu s datem vystavení 30.3.2015 pod číslem [redacted] v celkové výši 22.536,00 Kč jako úkony právní služby a režijní paušál.
38. Výpisem UniCredit Bank majitele účtu Z [redacted] S [redacted] se podává, že částka 22.536,00 Kč odešla 3.6.2015 na účet, jehož číslo se shoduje s číslem uvedeném na faktuře JUDr. Máchy. Transakční historii UniCredit Bank se podává, že majitel účtu Tomáš Mácha obdržel 3.6.2015 od Z [redacted] S [redacted] částku 22.536,00 Kč.
39. Z faktury JUDr. Nadi Kratochvílové ze dne 7.9.2015, číslo [redacted] se podává, že na základě dohody byla za zajištění znaleckého posudku od společnosti [redacted] a.s. v rámci obhajoby v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp.zn. [redacted] vyfakturována žalobci částku 96.800,00 Kč.
40. Z příjmového pokladního dokladu ze dne 14.9.2015, vystaveného JUDr. Naďou Kratochvílovou, byla tato částka v hotovosti převzata v advokátní kanceláři.
41. Z faktury, vystavené JUDr. Kratochvílové 27.5.2013 společností BENE FACTUM, se podává že byla přijata záloha pod číslem [redacted] ve výši 48.400,00 Kč. Podle výpisu z účtu tato faktura byla zaplacená z účtu společnosti UniCredit Bank společnosti BENE FACTUM ve výši 48.400,00 Kč 23.5.2013.
42. Z faktury vystavené JUDr. Kratochvílové 16.10.2013 společností BENE FACTUM a.s., se podává, že byla přijata záloha ve výši 48.400,00 Kč za zpracování znaleckého posudku ve věci [redacted] (p.S. [redacted]) bylo vyúčtováno celkem 96.800,00 Kč JUDr. Kratochvílové.
43. Z výpisu z účtu číslo [redacted] se podává, že platbou ze 4.11.2013 byla zaplacená částka za znalecký posudek ve výši 48.400,00 Kč. Fakturou Ing. Vladimíra Bernhardta č. [redacted] se podává, že žalobci byla vyfakturována příprava znaleckého posudku ve věci insolvence společnosti [redacted] v celkové částce 50 tis. Kč.
44. Dále fakturou č. [redacted] byla tato částka se zohledněním zálohy vyfakturována v celkové výši 60.500,00 Kč, a to 27.4.2015.
45. Podle Potvrzení o přijetí platby ze dne 18.12.2015 potvrdil Ing. Vladimír Bernhardt, že obdržel platbu v celkové výši 60.500,00 Kč od Z [redacted] S [redacted] za ekonomické poradenství v souvislosti s přípravou znaleckého posudku.
46. Potvrzeními o provedení úkonu dokládají jednotliví advokáti provedení úkonu ve prospěch zastoupeného Z [redacted] S [redacted] a to JUDr. Kratochvílová poradu před výslechem 4. října 2012, rovněž 3. listopadu 2012 poradu ohledně podání odporu, dále 17. prosince 2012 poradu před hlavním líčením, JUDr. Kratochvílová, doc. JUDr. Gřivna a JUDr. Chudoba poradu před hlavním líčením 8. dubna 2013. Všichni tři advokáti 23. dubna 2013 poradu před hlavním líčením, všichni tři advokáti poradu před hlavním líčením 25. dubna 2013. JUDr. Kratochvílová, doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 7. června 2013, JUDr. Kratochvílová a doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 18. září 2013. JUDr. Kratochvílová a doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 25. listopadu 2013, JUDr. Kratochvílová a doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 18. prosince 2013. JUDr. Kratochvílová a doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 19. prosince 2013, JUDr. Kratochvílová, doc. JUDr. Gřivna poradu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

před hlavním líčením 6.1.2014. JUDr. Kratochvílová, doc. JUDr. Gřivna 9. ledna 2014 porada před hlavním líčením. JUDr. Kratochvílová porada před hlavním líčením 13. ledna 2014, JUDr. Kratochvílová porada před veřejným zasedáním 6. května 2014.

47. Potvrzením o poradě ve věci obviněného Z [redacted] S [redacted] potvrdil JUDr. Tomáš Mácha, že 23. července 2014 proběhla porada s klientem. Potvrzení o poradě 24. července 2014 mezi žalobcem a JUDr. Tomášem Máchou. Potvrzení o poradě z 30. července 2014 mezi žalobcem a JUDr. Tomášem Máchou. Potvrzením o provedení úkonu mezi JUDr. Kratochvílovou, doc. JUDr. Gřivnou a JUDr. Máchou, porada před veřejným zasedáním 26. ledna 2015.
48. Lékařskou zprávou [redacted] M [redacted] P [redacted] ze dne 18.5.2015 se podává, že tohoto dne byla žalobci provedena [redacted]
49. Lékařskou zprávou [redacted] M [redacted] P [redacted] ze dne 16.4.2014 se podává, že tohoto dne byla žalobci provedena [redacted]
50. Bankovním výpisem blíže neuvedené banky ze dne 16.11.2016 byla provedena platba s názvem S [redacted] ve výši 237.786,00 Kč, a to na účet [redacted] od položkou 37.
51. Vypořádáním závazků a pohledávek se podává, že dne 16.11.2016 byla uhrazena částka 237.786,00 Kč.
52. Podle položek bankovního výpisu ze dne 16.11.2016 byla ve prospěch žalobce odvedena částka 237.786,00 Kč.
53. Z výpovědi svědka [redacted] P [redacted] S [redacted] který je dlouholetým přítelem žalobce, se podává, že se poznali prostřednictvím obchodu, který byl uzavírán mezi jeho zaměstnavatelem a firmou [redacted] v níž byl žalobce jednatelem. Zhruba po roce 2010 s ním žalobce mluvil o trestním stíhání, spíše obecně, kdy mu sdělil, že jej to trápí. Společnost [redacted] poté ukončila činnost, když jí nevyšel nějaký projekt. S žalobcem chodili hrát tenis, žalobce byl v té době podrážděný a měl zdravotní potíže, postupně již nemohli hrát tenis tak často, avšak vídali se i mimo hru. V té době potřeboval jeho přítel, pan J [redacted] C [redacted] který spoluvlastní společnost [redacted] rozšířit svůj team, proto mu svědek doporučil svědka. Časem se svědek dozvěděl, že se na spolupráci nedohodli. Když poté začal žalobce podnikat ve fotovoltaice v roce 2010, sháněl investory a svědek u něj v roce 2010 nebo 2011 spoluinvestoval.
54. Svědek J [redacted] K [redacted] vypověděl, že je přítelem žalobce asi od osmnácti let, kdy spolu začínali hrát fotbal, pak společně jezdili i na dovolenou apod. Jeho rodinu však zná spíše od vidění. Se žalobcem se stýkali různě, někdy až třikrát do měsíce např. na squash, mezi lety cca 2010 – 2012 se moc nestýkali, protože domluvené schůzky žalobce rušil. Za poslední rok až rok půl se spolu opět stýkají častěji, i když ne tak jako v mládí. V roce 2013 byl k soudu předvolán jako svědek, protože půjčil žalobci nějaké peníze a dozvěděl se tam, že jeden z žalobcových podniků je v insolventci. Žalobce mu o trestním stíhání řekl zhruba před dvěma lety. Se žalobcem se vídal méně zhruba v letech 2010 až 2014 nebo 2015, a to na lyžích v Livignu, kam jezdili tradičně v prosinci. Žalobce byl tehdy nesvůj, bavili se spíše obecně, žalobce se moc nesvěřoval. O finančních problémech se nebavili, ale protože byli dobří kamarádi, navzájem si půjčovali peníze a vždy si je pak vrátili.
55. [redacted] P [redacted] J [redacted] ve svědecké výpovědi uvedl, že jsou od dětství se žalobcem přátelé, pracuje jako advokát. Zhruba v roce 2004 nebo 2005 se potkali při nějakém sportu a obnovili přátelský vztah, který potom přešel do pracovního, svědek poskytoval právní

služby společností žalobce. Proti panu S [redacted] bylo vedeno trestní řízení v souvislosti se společností [redacted] kterou svědek také právně zastupoval v obchodních věcech a která se ocitla v úpadku. Ten byl vyvolán částečně ekonomickou krizí, která vrcholila v roce 2008, a došlo ke ztrátě některých významných zakázek. Společně se žalobcem a ekonomickými poradci přijali určitá opatření, aby firma přežila a zaměstnanci nepřišli o práci, avšak neúspěšně. Svědek věděl obecně, že se žalobce později snažil získat nějaké zaměstnání. Po sdělení obvinění svědek žalobce nezastupoval, protože trestní právo není jeho doména, ale kontakt nepřerušili. Zahájení trestního stíhání bylo překvapením, protože byl přesvědčen, že k porušení zákona v rámci řešení úpadku [redacted] [redacted] nedošlo, natož k porušení trestních předpisů. Pro žalobce tedy bylo sdělení obvinění poměrně značný šok, nenesl to dobře, byl hodně rozladěný a zkroutěný, mělo to negativní vliv i na jeho rodinu a rovněž vztah se svědkem byl narušen, neboť to mu poskytoval právní rady, které mu mohly přinést neblahé důsledky. Alespoň tak to svědek cítil, i když mu to žalobce nikdy neřekl. Žalobce v té době začínal podnikat v solární elektrárně, ale kvůli trestnímu řízení přemýšlel nad tím, zda to má vůbec v České republice smysl a zda se novým podnikáním zase nemůže on či jeho rodina dostat do komplikací. Svědek sám v trestním řízení vypovídal k ekonomické situaci společnosti [redacted] v rozhodném období. V té době se se žalobcem vídal jedenkrát za týden či jedenkrát za čtrnáct dní a věc probírali. Snažil se ho podpořit. Zpočátku vyšetřování běželo až překotně, měl dojem, že žalobci nebyl dán dostatečný prostor k vyjádření a označení důkazů na svou obranu. Pokud jde o manželku a otce žalobce, oba ze stíhání byli nešťastní. Svědek uzavřel, že do solární elektrárny žalobce neinvestoval, ale poskytoval jí právní služby, po skončení trestní stíhání investoval do jiné společnosti žalobce.

56. Svědkyně M [redacted] P [redacted] vypověděla, že je zaměstnankyní žalobce od konce roku 2010, kdy začala pracovat ve společnosti [redacted] jako jeho asistentka. Nyní pracuje v téže společnosti jako office manažer. Asi po dvou letech zaměstnání začal být podrážděný, poté se od něj mimoděk dozvěděla, že je trestně stíhán. Postupem času poznala i jeho manželku a otce. Společnost prosperuje a to začalo před zhruba třemi lety s počátkem výstavby solární elektrárny v Chile. V roce 2013 byl žalobce nemocný s játry, ale blíže se o tom nebavili. Jeho pracovní neschopnost byla asi delší, snad již v době, kdy svědkyně již věděla, že je trestně stíhán. Společnost [redacted] neměla nikdy finanční problémy, má asi 50 zaměstnanců, postavila solární elektrárny v České republice, Slovensku, Rumunsku a nyní staví v Chile. Když svědkyně do společnosti nastupovala, dokončovala solární elektrárna v [redacted] v roce 2011 se začala stavět solární elektrárna na Slovensku.
57. Svědek J [redacted] C [redacted] vypověděl, že jej se žalobcem seznámil jeho kamarád P [redacted] S [redacted] asi před sedmi lety při jedné společné akci s přáteli s tím, že tento provozoval reklamní výrobu a shání práci. On sám vlastní 13 let reklamní agenturu, proto ho napadlo, že by potřeboval někoho z oboru, jako tak zvanou pravou ruku. Řídí 6 firem a potřeboval asistenta (ve skutečnosti spíše pravou ruku generálního ředitele), na kterého by se mohl zcela spolehnout a který by jej zastoupil i z odborného hlediska. V náplni práce takového pracovníka je hlídat režijní náklady společnosti, řešit personální záležitosti společnosti, být přítomen na jednání s dodavateli, zástupci médií, vytvářet a odesílat materiály a vést jednotlivá oddělení. Domluvili se tedy na pracovním poměru, zaslal žalobci i návrh pracovní smlouvy na plnou pracovní dobu. Bylo mu sympatické, že se žalobce angažoval i v solárním byznysu, sám se také tím směrem chtěl ubírat. Když mu žalobce řekl, že je proti němu vedeno trestní stíhání a svědek od smlouvy odstoupil, neboť by ho asi půl roku musel zaučovat a pokud by tento byl odsouzen a musel do vězení, zbytečně by ztrácel čas. To byl jediný důvod, proč se nedohodli o pracovním poměru, ve firmě

vyžadují čistý trestní rejstřík (včetně podmíněného odsouzení). Nástupní plat žalobce na uvedené pozici si přesně nevybavil, ale odhadl jej kolem 50 tisíc korun. V současné době je na této pozici nástupní plat 70 tis. Kč. Svědek popsal, že plat ve firmě je založen na fixním platu a proměnlivé motivační složce platu, která je odvozena od pracovních výsledků. Svědek již nebyl schopen si vybavit, zda pracovní smlouva se žalobcem měla být na dobu neurčitou, ale vzhledem k tomu, že společnosti jde o dlouhodobost vztahu, tato uzavírá z 99 % pracovní poměry na dobu neurčitou. Standardem přitom je zkušební doba tři měsíce. Profesně žalobce neznal, tento se mu zmínil, že utlumuje reklamní činnost, o úpadku společnosti žalobce nevěděl ani od P. S. Pokud jde o aktivity žalobce, svědka nezajímalo, zda je provozuje svým jménem nebo jménem společnosti, ale o jeho pracovní smlouvě hovořili cca 2 měsíce v roce 2012 – 2013, v té době měla jeho firma 40 – 50 zaměstnanců. Když se žalobcem nedohodli, našel si někoho jiného. Společnost svědka je poměrně rozsáhlá, pod ni dále spadají další menší firmy. Celkem se jedná o zhruba 120 zaměstnanců. Žalobce by měl na starost i zajištění dceřiných společností, přičemž jeho práce by byla na plný úvazek a vyžadovala jeho přítomnost ve firmě.

58. Svědek J. K. uvedl, že je bratrancem žalobce, dříve byl zaměstnán ve společnosti [redacted] která patřila mezi společnosti žalobce, nyní sám vlastní společnost, která spolupracuje se žalobcem. Ve firmě [redacted] působil od roku 2011 jako technický manažer, společnost tehdy začínala fotovoltaikou, když již od roku 2010. V době trestního stíhání žalobce, což bylo někdy kolem roku 2012, jsme se nadále stýkali, toto stíhání poznamenalo výrazně rodinné vztahy a chování žalobce. Svědek uvažoval jak žalobci pomoci. S rodinou žalobce je v úzkém kontaktu, v době zahájení trestního stíhání již bylo zahájeno podnikání v solárních elektrárnách, firma měla v Čechách svou elektrárnu, avšak po zavedení solární daně v roce 2012 byla výrazně zasažena. Žalobce pro společnosti vyhledával investiční příležitosti, zabýval se financováním a byl jakýmsi mentorem, jeho účast ve společnosti s fotovoltaikou tedy nebyla stoprocentní. Předtím měl reklamní agenturu a hodlal využít své zkušenosti v zaměstnání, kdy měl jednu konkrétní nabídku. V roce 2011 založil jednu nebo dvě společnosti s fotovoltaikou a účastnil se i na jiných společnostech během svého trestního řízení. Společnosti [redacted] žalobce nikdy nevlastnil, ve společnosti Solek působil jako jednatel. Tato společnost neměla zaměstnance, musela být založena kvůli legislativě, její chod zajišťovala společnost [redacted]. Poté měl žalobce společnost [redacted] ale o jejich založení se svědek nezajímal, neměl s nimi nic společného.
59. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. [redacted] soud zjistil následující skutečnosti: Dne 2.8.2010 podal žalobce v dané věci vysvětlení. Trestní stíhání bylo zahájeno dne 4.10.2012 sdělením podezření z trestného činu předlužení dle ustanovení § 256c odst. 2, odst. 4 trestního zákona. Dodatkem č. 1 ke znaleckému posudku č. [redacted] vyhotoveným na základě zadání objednavatele [redacted] znalcem prof. Ing. Vladimírem Smejkaem, CSc., znalec k otázce, jaká byla výše tržní hodnoty užitého vzoru osvětleného reklamního panelu [redacted] číslo registrační [redacted] ke dni 31.12.2007, odpověděl, že se jednalo o částku 4.575.000,00 Kč. Znaleckým posudkem, vyhotoveným Ing. Vladimírem Bernhardttem 12.10.2012 na základě zadání podezřelého Z. S. [redacted] dle otázek zadaných objednavatelem a v návaznosti na závěry posudku společnost [redacted] dosahovala ve sledovaném období let 2006 – 2008 poměrně vysokých tržeb. Z hlediska ekonomiky a jejího posouzení je pak možné konstatovat, že pokles, resp. negativní vývoj, avšak ne kritický, u většiny významných ekonomických ukazatelů nastal v roce 2007 a 2008. Aktiva od roku 2006 trvale klesala, trvale rovněž klesal i vlastní kapitál od r. 2006. Mezi lety 2006 a 2007 došlo i k poklesu osobních nákladů, i když se je nepodařilo snížit v požadovaném objemu.

Znalec zde uzavírá, že jednatel společnosti pan Z [REDACTED] S [REDACTED] dle odborného názoru znalce, jednal s péčí řádného hospodáře, neboť jím činěné úkony za společnost v období let 2007 – 2008 byly úkony, které náležely k pravidelné podnikatelské činnosti společnosti a nijak z tohoto rámce nevybočovaly ani svým zaměřením, ani svým rozsahem. Následně uskutečněná vydání finančních prostředků nelze ve smyslu zákona považovat za vydání nepřiměřená, ale o vydání nezbytná pro řádný chod společnosti. Tyto úkony nelze ani považovat za úkony nad rámec obvyklého podnikatelského rizika. Návrh na potrestání byl podán Obvodnímu soudu pro Prahu 10 dne 26.10.2012. Dne 31.10.2012 vydal Obvodní soud pro Prahu 10 trestní příkaz, proti kterému byl žalobcem podán odpor dne 7.11.2012. Dne 26.11.2012 byl nařízen první termín hlavního líčení, a to na den 19.12.2012. Dne 6.3.2013 podal žalobce námítky proti formulaci položených otázek znalci, prostřednictvím JUDr. Nadi Kratochvílové, v nichž namítá formulaci otázek položených znalci, které tedy jednotlivě rozebírá s tím, že tedy navrhuje, aby opatření soudce bylo zrušeno, a otázky na znalce formulovány jinak. Opatřením z 15.3.2013 byly námítky obžalovaného Z [REDACTED] S [REDACTED], podané do formulace otázek, položených příbranému znalci z oboru ekonomika, obor účetní evidence, ekonomická odvětví různá, zamítnuty s tím, že byly doručeny rozsáhlé námítky obžalovaného do otázek položených znalci, směřujících ke zrušení napadeného opatření zdejšího soudu. Soud uzavřel, že zadal znalecký posudek s plným vědomím skutečností, že na všechny otázky znalec nemusí být schopen odpovědět, neboť nebude mít dostatek podkladů, případně, že takové podklady bude mít nutno zajišťovat v průběhu řízení před soudem, či dokonce, že otázky na znalce bude nutno v průběhu trestního řízení upřesnit, či s ohledem na další provedené dokazování, dokonce dále rozšířit. V této fázi řízení však důvod k příbrání znalce trvá, a trvá i požadavek soudu na provedení dokazování v podstatě větším rozsahu, než byl proveden v přípravném řízení, když mimo jiné i z důvodu prověření obhajoby obžalovaného, tedy, který dokazování doplnil o dosud neproověřená tvrzení. Obžalovanému současně nic nebrání v tom, aby současně nechal vypracovat na svoje náklady znalecký posudek zcela samostatně, a tento předložil soudu. Posudkem, vyhotoveným společností Bene Factum, na základě zadání zadavatele JUD. Nadi Kratochvílové dne 16.10.2013, znalec v závěru konstatoval, že k datu 31.12.2007 byla hodnota majetku společnosti vyšší o 13.658.000,00 Kč, než splatné závazky společnosti k danému datu. K datu 1.1.2008 byla hodnota majetku společnosti vyšší o 636 tis. Kč, než celkové závazky společnosti. Na základě výše uvedeného tedy se znalec domnívá, že nebyla předložena společnost [REDACTED] dle insolvenčního zákona, a nebyla předložena také ani, jednak tedy k 1.1.2008, jednak k 31.12.2007, což tedy na podporu těchto svých tvrzení dále ještě uvedl, že na rozdíl od obdrženého právního názoru ohledně předpokladu vysoké úspěšnosti v soudním sporu, lze zvažovat předpoklad úspěchu pouze 50 %. V případě předpokladu vyšší úspěšnosti by byla vyčíslena hodnota majetku vyšší. Ve výpočtu nezohlednili ochrannou známku [REDACTED] [REDACTED] jejíž hodnotu měl jiný znalecký ústav odhadnout v rozmezí 500 tis. Kč – 1 mil. Kč. Při zohlednění jakékoli kladné hodnoty, by byla vyčíslena hodnota majetku vyšší. Vzhledem k nedostatku informací nebyly zohledněny možné pokračující činnosti společnosti do data ocenění. Při jejím zohlednění by rovněž byla vyčíslena hodnota majetku vyšší. Posudek je poměrně obsáhlý, souvisí s ním řada příloh. Dle protokolu k hlavnímu líčení z 11.4.2013 se jednání zúčastnili obhájci, Naděžda Kratochvílová, Oldřich Chudoba a Tomáš Gřivna, kdy tedy JUDr. Kratochvílová podávala ve věci námítky, JUDr. Chudoba pouze v jednom případě konstatoval, že je třeba specifikovat věci, které je nutné dodat. Vyjádřením obviněného k průběhu trestního řízení ze dne 25.11.2013, vypracovaným JUDr. Tomášem Gřivnou, žalobce namítal průběh trestního řízení, v první řadě tedy, že je ovlivněn postupem policejního orgánu s tím, že policejní orgán není vybaven příslušnými procesními prostředky, ani zázemím, což samo o sobě

nezbytně vede k prodloužení v soudním řízení, resp. tedy policejní orgán a státní zastupitelství tedy k tomuto nebyli vybaveni s tím, že tedy obžalovaný poskytuje během celého trestního řízení orgánům činným v trestním řízení součinnost, kdy se aktivně podílí na objasnění jednotlivých skutečností, pravidelně se účastní nařízených hlavních líčení, dokonce souhlasil s konáním hlavního líčení 11. dubna 2013, přestože mu předvolání nebylo doručeno v zákonné lhůtě, určené k jeho přípravě, a v důsledku pochybení doručovatele. Jestliže je soudem žalobci vytýkáno, že nepřebírá doručované písemnosti včas, namítá, že se tak nestalo z důvodu na jeho straně, kdy již bylo uvedeno, že jednou bylo předvolání doručeno jeho manželce, podruhé je obdržel až dva dny před nařízeným hlavním líčením, přičemž poukazuje na skutečnost, že bylo soudem vypraveno se značným zpožděním, přestože se hlavní líčení konalo již 20.9.2013, a tedy nedostatky v doručování mu nelze klást za vinu. Současně mu nelze ani vytýkat, že se v průběhu trestního řízení věnuje svému zaměstnání a rodině, a to i s ohledem na zásadu presumpce nevinu, obsaženou v ustanovení § 2 odst. 2 trestního řádu. S ohledem na to tedy jsou přesvědčeni, že pan Z. S. byl v minulosti při hlavním líčení upozorněn, resp. pokud byl upozorněn tedy, že by mohlo být ve vztahu k jeho osobě uvažováno o možném vazebním důvodu útěkové vazby, není pro takové rozhodnutí v daném případě prostor, neboť neuprchnul, neskrývá se, ani se nevyhýbá trestnímu stíhání. K tomu je nutné poukázat na to, že má stálé, trvalé bydliště, zúčastnil se všech nařízených hlavních líčení, kromě jednoho, z něhož se písemně omluvil, a že je tedy plně v možnostech soudu provést nařízení hlavního líčení tak, aby bylo všem dotčeným osobám řádně doručeno předvolání, aby nedocházelo k nejrůznějším kolizím. Rovněž tedy s ohledem na základní zásady trestního řízení konstatuje, že není namístě ani provádění hlavního líčení v nepřítomnosti žalobce, aniž by o to sám požádal. Dle protokolu ze dne 27.11.2013 se hlavního líčení účastnili obhájci JUDr. Naděžda Kratochvílová, JUDr. Tomáš Gřivna a JUDr. Chudoba, resp. tento se zde neúčastnil, tento se pouze omluvil. V průběhu hlavního líčení byl vyslechnut P. S. a zpracovatele znaleckého posudku ústavu Bene Factum a.s. Jeho výslech provedl JUDr. Tomáš Gřivna. Dále byla vyslechnuta znalkyně Ing. Pavla Císařová. Dotazoval se jí JUDr. Tomáš Gřivna a několik otázek jí položila také JUDr. Kratochvílová. Dále byla vyslechnuta svědkyně K. P. a svědek M. K. kterého se dotazovali oba advokáti, dále také svědek P. K. kterého se dotazoval JUDr. Gřivna, svědka T. H. se nikdo z obhájců nedotazoval. Následně bylo vyhlášeno opatření, kterým byla žalobci uložena povinnost předložit soudu daňová přiznání k dani z příjmu fyzických osob za léta 2007 a 2009. A dále bylo jednání za účelem pokračování v dokazování odročeno na 19.12.2013. 2. prosince 2013 se ve věci vyjádřil obviněný k uložené povinnosti k vydání věci, kdy tedy konstatoval, že tato mu byla uložena při hlavním líčení, dovolil si uvést, že daňovými přiznáními nedisponuje, neboť žádný právní předpis mu neukládá povinnost archivovat tato přiznání k dani z příjmu fyzických osob, když tyto jsou archivovány pouze po dobu tří let, resp. ze zákona jsou doklady archivovány pouze po dobu tří let. Dále konstatuje, že není jako obviněný povinen opatřovat v trestním řízení jakékoli důkazy, kdy tedy tato povinnost, ve smyslu trestního řádu, je uložena orgánům činným v trestním řízení, zejména státnímu zastupitelství, a kromě toho by v takovém případě soud ani nemohl bez dalšího takovýto důkaz daňovým přiznáním provést. Rovněž vyjadřuje přesvědčení, že požadovaná daňová přiznání k dani z příjmu fyzických osob až do roku 2000 s posuzovaným trestným činem předlužení nijak nesouvisí a uzavírá, že pokud by soud měl zato, že tyto listiny mohou s dalšími provedenými důkazy doložit nevinu pana Sobotky, žádá, aby bylo sděleno, k čemu mohou svědčit v jeho prospěch. Stížností z 3.12.2013 byla doplněna stížnost proti uložení zákazu vycestování do zahraničí, kdy tato stížnost zde založena nebyla, alespoň tedy ve spise nebyla dohledána s tím, že tato byla vznesena při hlavním líčení 27. 11.2013, kdy byl vyhlášen zákaz vycestování do zahraničí.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 27.11.2013 bylo obžalovanému uloženo omezení, spočívající v zákazu vycestování do zahraničí a obžalovaný byl vyzván k tomu, aby předložil cestovní doklad, jinak mu bude odejmut. V závěru uvedeného rozhodnutí soud konstatuje, že proti obžalovanému je vedeno trestní stíhání pro úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody výrazně převyšující dvě léta. Dosavadní zkušenosti s obžalovaným a jeho přístupem k hlavnímu líčení, pak opravňují soud se domnívat, že takové opatření je nezbytné pro dosažení účelu trestního řízení. Současně soud poučil obžalovaného, že z důležitých důvodů, na konkrétně vymezenou dobu, může povolit vycestování žalovanému do zahraničí, a to zejména za účelem pracovní cesty. Současně tedy stanovil lhůtu k vydání cestovního dokladu s tím, že podaná stížnost nemá odkladný účinek. S ohledem na tyto okolnosti byl v současné době, po podání stížnosti, pas obžalovanému ponechán, neboť vzal na vědomí všechny nařízené termíny hlavního líčení a doložil soudu uhrazenými letenkami dvě služební cesty a rodinnou dovolenou v předvánočním období. Doplnění stížnosti vyhotovil JUDr. Tomáš Grivna, v zastoupení Z. [redacted] S. [redacted] kdy konstatuje, mimo jiné, že obviněnému je v souvislosti s uložením zákazu vycestování do zahraničí vytýkáno, že v průběhu konání hlavního líčení dvakrát odjel do zahraničí, ať již na dovolenou, nebo na pracovní cestu. K tomu obviněný namítá, že pokud došlo k odročení hlavního líčení ze dne 25.3.2013, upozornil soud na to, že má na uvedené datum dlouhodobě naplánovanou a zaplacenou zahraniční dovolenou, na kterou bohužel neodjel z rodinných důvodů. Obviněný má dvě děti ve věku 1,5 a 2,5 roku. Blíže k tomu ničeho neuvádí s tím, že předvolání bylo doručeno jeho manželce a sám se o jeho konání dozvěděl až od své obhájky. Před hlavním líčením 22.11. namítá, že měl dlouhodobě nařízenou plánovanou cestu. Dne 8.12.2013 podal obviněný vyjádření k navrhovaným důkazům, kdy konstatoval, že není patrná jejich souvislost s posuzovaným trestným činem, co se týče výsledku osob, které jsou navrženy k vyslechnutí, a není také zřejmé, jaká konkrétní skutečnost má být navrhovanými důkazy prokázána, ani jakou by měla mít relevantní souvislost s předmětem řízení. V této souvislosti konstatuje, resp. uvádí obecné skutečnosti, týkající se předmětu trestního řízení, který je vždy skutkový děj. Jedná se o citaci, komentáře JUDr. Šámala a kolektivu trestního řádu. Dále znovu uvádí, že dle přesvědčení obhajoby, výsledky navrhované státní zástupkyně s posuzovaným trestným činem nijak nesouvisí, kdy panu S. [redacted] je vytýkáno v průběhu hlavního líčení, že z důvodu na jedné straně dochází k průtahům trestního řízení, a tedy opětovně tedy je namítáno, že průběh trestního řízení je v první řadě ovlivněn postupem policejního orgánu a státního zastupitelství, které náležitě neobjasnili, zda-li skutečně došlo ke spáchání trestného činu. Jestliže byl dříve v hlavním líčení prováděn výslech [redacted] T. [redacted] H. [redacted] dřívějšího jednatele společnosti [redacted], rovněž bez zjevné souvislosti s posuzovaným trestným činem, tento nevedl k žádným relevantním zjištěním, a tento postup tedy je, dle žalobce, zcela nedůvodným prodlužováním soudního řízení. Stížnost proti uložení zákazu vycestování do zahraničí ze dne 13.12.2013, vypracovanou JUDr. Tomášem Grivnou, v níž konstatuje již dříve uváděné skutečnosti, týkající se odjezdu na dovolenou a pracovní cestu s tím, že rovněž konstatuje průtahy v řízení, ke kterým dochází ze strany orgánů činných v trestním řízení. Dále rekapituluje, že průběh trestního řízení je v první řadě ovlivněn právě postupem policejního orgánu a státního zastupitelství, a jeho vlastní přístup tedy, resp. postup v tomto tedy nepřispívá s tím, že upozorňuje, že Rumunsko a Slovenská republika jsou členskými státy Evropského Unie se všemi důsledky z toho vyplývajícími, když potřeboval v zájmu svých pracovních záležitostí vycestovat právě do Rumunska a na Slovensko. Dále se vyjadřuje k vedení trestního stíhání, k závažnosti trestného činu, a v závěru tedy uvádí, že je patrné, že podmínky ultima ratio nejsou v daném případě naplněny, když ze strany obviněného nedošlo k žádnému závažnému jednání. Soud jednoduše může zajistit průběh trestního řízení

jinými způsoby, kdy tedy obviněný nikdy nedal najevo, že by se nechtěl trestního řízení účastnit, právě naopak, trestní stíhání se jeví jako neopodstatněné, ani závažnost domnělé trestné činnosti nedosahuje požadované intenzity. Dle protokolu o hlavním líčení ze dne 14.1.2014 se účastnila JUDr. Naděžda Kratochvílová sama, ostatní advokáti se nezúčastnili. Při hlavním líčení byl vyhlášen odsuzující rozsudek a částečně zprošťující rozsudek, kdy mimo jiné soud prvního stupně konstatuje, že byt' ve věci byly vydány čtyři znalecké posudky, posudek znalce Ing. Vladimírem Bernhardtem byl soudy zhodnocen jako nedostatečný, když tento znalec neměl pro danou věc dostatečnou odbornost. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání. Usnesením ze 14.1.2014 bylo zrušeno usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10, kterým bylo obžalovanému uloženo omezení, spočívající v zákazu vycestování do zahraničí s tím, že rozsudkem ze dne 14.1.2014, byt' nepravomocně, bylo řízení skončeno, a tedy, aniž tedy v době od 27.11.2013 do vyhlášení rozsudku dne 14.1.2014 obžalovaný mařil jakékoli, celkem z pěti jednání. Soud proto dospěl k závěru, že s ohledem na změnu přístupu obžalovaného, který svým postojem dal jasně najevo, že si vzal ze soudem přijatého opatření ponaučení a s ohledem na již vyhlášené rozhodnutí ve věci samé, bylo zákonnému účelu, postupu, dle § 77a trestního řádu zasaženo, a další omezení obžalovaného není k dalšímu řízení zapotřebí. Dne 17.3.2014 podal žalobce námítky k průběhu trestního řízení, vypracované pod hlavičkovým papírem JUDr. Tomáše Gřivny a podepsané oběma advokáty, tedy Tomášem Gřivnou a JUDr. Naďou Kratochvílovou, kdy shrnují průběh řízení a podávají námítky do jeho průběhu. Dle protokolu ze dne 15.4.2014 se veřejného zasedání, které se následně nekonalo, účastnila JUDr. Naděžda Kratochvílová, toto jednání bylo zahájeno ve 13:00 hod. před Městským soudem v Praze a následně ve 13:05 hod. bylo ukončeno. Návrhem na doplnění dokazování ze dne 23.4.2014, vyhotoveným na hlavičkovém papíře JUDr. Tomáše Gřivny a podepsaný jak JUDr. Tomášem Gřivnou, tak JUDr. Naďou Kratochvílovou s tím, že tedy je zde navrhován další důkaz, tedy stanovisko [REDAKCE] V [REDAKCE] D [REDAKCE] ze dne 30.4.2007, připravované k žalobě, a tedy je navrhováno, aby odvolací soud tento důkaz, jako listinný provedl. Dále je zde rozebírán obsah daného stanoviska. Dne 7.5.2014 vydal Městský soud v Praze usnesení, kterým předmětný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí, mimo jiné s poukazem na to nedostatečná zjištění ohledně znaleckých posudků. Plnou mocí, zmocnil dne 22.7.2014 žalobce Mgr. Tomáše Máchu k jeho zastupování v trestní věci [REDAKCE]. Dále podal žalobce námítky proti opatření o přibrání znaleckého ústavu ze dne 29.7.2014, vypracované JUDr. Tomášem Gřivnou, kdy tedy jednak podává námítky proti formulaci otázek, položených znalci, týkající se stanovení lhůty pro podání, tedy v rámci stanovené lhůty pro podání námitek, kdy tedy námítky je možné vznést kdykoli v průběhu trestního řízení, jakmile byl znalec orgánem činným v trestním řízení přibrán, ale i kdykoli později, kdy se pro něj objeví důvod. Dále podává námítky k těm formulovaným otázkám tak, že tyto jsou formulovány obecně a neurčitě s tím, že by měly být formulovány tak, aby jejich zodpovězení vedlo k objasnění skutkových okolností, důležitých pro trestní řízení. Rovněž doplňuje, že zadání úkolu, spočívajícího ve vypořádání se námitek z obhajoby, učiněných v závěrečné řeči a odvolání, nerozlišuje mezi námítkami, spočívajícími v právním posouzení a námítkami, týkajícími se skutkového stavu, a uzavírá, že, navrhuje tedy, aby byly položeny otázky, které by směřovaly k zjištění celkového ekonomického, nikoli účetního stavu společnosti, při zohlednění skutečné, nikoli účetní, hodnoty majetku společnosti a při zohlednění očekávaných dalších výnosů ze správy majetku, a dalšího provozování podniku k rozhodnému datu. Revizním znaleckým posudkem ze dne 24.11.2014, vypracovaným na základě zadání objednatele Obvodního soudu pro Prahu 10, Ústavem oceňování majetku při ekonomické fakultě Vysoké školy báňské, technické univerzity Ostrava, znalec konstatoval, že s ohledem na komplikovanost kauzy, bylo nutno doplnit do

posudku podrobné popisy metodických postupů, zákonných předpisů a podrobný výklad odborných pojmů. Na základě uvedených zjištění a podle použitých oceňovacích metod, vyplývají tedy výše uvedené odpovědi k jednotlivým otázkám soudu s tím, že porovnáním s účetní hodnotou dlouhodobého majetku uvedeného v rozvaze, tedy 821 tis. Kč, je zřejmé, že majetek po přecenění, na základě dostupných podkladů, převyšoval závazky, celkem, s tím, že vlastní kapitál byl k 31.12.2007 ve výši - 3.768.000,00 Kč, rozdíl mezi účetní hodnotou hmotného majetku a přeceněného majetku činí 5.341.000,00 Kč, minus 821 tis. Kč, tedy 4.520.000,00 Kč, což je hodnota majetku oproti účetní hodnotě, ta by tedy vzrostla o tuto částku. Dále znalecký ústav konstatoval, že zásadně neprovádí hodnocení důkazu, neřeší právní otázky a rovněž, že spisový materiál není úplný a postačující pro podrobnější ekonomické výpočty. Dle doručení, potvrzení o dodání a doručení do datové schránky, byl znalecký posudek Ústavem oceňování majetku při ekonomické fakultě Vysoké školy báňské, technické univerzity Ostrava, byl doručen JUDr. Kratochvílové 2.1.2015. Dle protokolu o hlavním líčení ze dne 28.1.2015 byli účastní obhájci JUDr. Naděžda Kratochvílová, JUDr. Tomáš Gřivna a JUDr. Tomáš Mácha, kdy byl vyslechnut znalec Ing. Jan Juráň za revizní ústav, přičemž obhájci byli bez dotazů. Téhož dne 28.1.2015 vydal Obvodní soud pro Prahu 10 rozsudek, kterým zprostil žalobce návrhu na potrestání dle ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl žalobce stíhán. Soud prvního stupně uvedl, že na základě vrácení věci odvolacím soudem nechal vyhotovit posudek revizní, který všechny již provedené posudky ve věci zhodnotil. Z tohoto revizního posudku vyplynulo, že posudek Ing. Bernhardta neposkytuje konkrétní výpočty o předlužení ve smyslu konkursního či insolvenčního práva, protože znalecký obor znalce neposkytuje dostatečné znalosti a dovednosti pro zodpovězení položených otázek. Právní moci nabyt zprošťující rozsudek dne 21.2.2015.

60. Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze pod oddílem C, vložka [REDAKCE] se podává, že 1.9.2016 byla založena společnost [REDAKCE] kdy statutárním orgánem je Z [REDAKCE] S [REDAKCE] tedy žalobce, a jediným společníkem společnost [REDAKCE]
61. Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [REDAKCE] se podává, že 28. května 2010 byla založena společnost [REDAKCE] kdy statutárním orgánem rovněž je Z [REDAKCE] S [REDAKCE], jediným společníkem společnost [REDAKCE]
62. Totožná situace se podává z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze pod oddílem C, vložka [REDAKCE] týkajícího se společnosti [REDAKCE] založené 2. června 2010, a také z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [REDAKCE] týkajícího se společnosti [REDAKCE] založené 2. června 2010.
63. Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [REDAKCE] se podává, že dne 2. prosince 2011 byla založena společnost [REDAKCE] kdy statutárním orgánem a jediným společníkem společnosti je [REDAKCE] (na čl. 117).
64. Z výpovědi žalobce soud zjistil, že tento měl 10 let reklamní společnost [REDAKCE] přičemž v roce 2008 podal návrh na insolvenční řízení, neboť pro tento úkon byly splněny podmínky. Následně byl šokován trestním oznámením, které na něj bylo podáno, chodil opakovaně podávat vysvětlení a orgány činné v trestním řízení chtěly obžalovat i jeho otce. Byla vyslychána také finanční ředitelka paní K [REDAKCE] Protože začal mít pochybnosti o vyšetřovacích orgánech i jejich postupu, nechal si zpracovat znalecký posudek na svou obranu. Od roku 2010 pojal podezření, že jeho trestní stíhání je účelové,

poté byl navzdory komplikovanosti věci ve zkráceném řízení odsouzen, čemuž se bránil odporem i přesto, že mu bylo ze strany jedné z jeho zástupkyň doporučeno přijmout podmíněný trest ve zkráceném řízení s odkazem na narůstající náklady řízení. Vyjádřil se k postupu soudu v průběhu řízení i postupu soudkyně v dané věci, která mu před odsouzením zakázala vycestovat. Konstatoval, že byl v té době podrážděný, uchyloval se k alkoholu, někdy zbytečně křičel na děti, které byly ještě malé, když syn se narodil v roce 2011 a dcera v roce 2012. Až na základě revizního posudku, který nechal vyhotovit Městský soud v Praze byl žalobce obvinění zproštěn. V roce 2010 založil společnost [redacted] s předmětem podnikání ve fotovoltaiice, kdy nejprve ve spolupráci s [redacted] probíhal testovací provoz, následně byl zakoupen rozpracovaný projekt ze soukromých zdrojů žalobce, avšak poté byla zavedena solární daň. To pro společnost představovalo snížení příjmů o 25-26 % a značně ji paralyzovalo, investoři projevovali svou nespokojenost a žalobce považoval za bezpečnější hledat si zaměstnání, když neměl jiný zdroj příjmů. P. S. [redacted] věděl, že společnost byla v insolvenční, věděl i o trestním stíhání. Po setkání s panem C. [redacted] od něj dostal nabídku, výhledově se mohl ve firmě stát i společníkem. S ohledem na probíhající trestní stíhání však tato nabídka padla. V té době měl žalobcův otec zdravotní problémy.

65. Žalobce pro srovnání navrhl rozsudek Krajského soudu v Ostravě, [redacted] ze dne 2. 12. 2011, kterým byl rozsudek Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově, ve výroku I. potvrzen, ve výroku II. o nákladech řízení byl rozsudek soudu změněn tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Jedná se jiné závěry, než které žalobce uvádí ve svém závěrečném návrhu. V uvedeném řízení okresní soud žalobu, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci na přiměřeném zadostiučinění za nemajetkovou újmu podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. částku 150.000,- Kč, zamítl a uložil žalobci zaplatit žalované na nákladech řízení 9.611,- Kč. Vzhledem k tomu, že tehdejšímu žalobci nebylo ani částečně vyhověno, nelze daný srovnávací případ se současným případem srovnávat. Jako další navrhl žalobce srovnání s rozsudkem Městského soudu v Praze, č.j. [redacted] ze dne 17. 10. 2013, kterým byl rozsudek soudu prvního stupně ve výrocih I. a II. potvrzen, a dále ve výroku V. změněn tak, že výše náhrady nákladů řízení činí jinou částku, než která byla přiznána Obvodním soudem pro Prahu 2 s tím, že soud přiznal dvěma žalobcům částku, prvnímu žalobci částku 110 000 Kč ročně, druhému žalobci částku 165 000 Kč ročně s tím, že tedy každý z nich se domáhal jak náhrady nemajetkové újmy tak náhrady škody. V posuzovaném případě byli dva žalovaní stíháni pro trestný čin, pomoci k trestnému činu podvodu, ale právní kvalifikace skutku byla u žalobců odlišná, když 1.žalobce a) byl stíhán pro trestný čin pomoci k trestnému činu podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c), § 250 odst. 1 a odst. 3 písm. b) trestního zákona a byl ohrožen trestní sazbou v rozmezí 2 až 8 let, zatímco 2.žalobkyně b) byla stíhána pro trestný čin pomoci k trestnému činu podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c), § 250 odst. 1 a odst. 4 trestního zákona s trestní sazbou v rozmezí 5 až 12 let, v obou případech trestního zákona účinného do 31.12.2009. Trestní řízení trvalo celkem 2 roky a 3 měsíce. Celková délka řízení byla zhodnocena jako přiměřená. U obou žalobců došlo k následkům v oblasti pracovního života, kdy se oba žalobci přestali do značné míry věnovat práci ve společnosti, jejímiž byli společníky, u obou žalobců byly prokázány následky trestního stíhání v podobě velkého stresu a obav o budoucnost, 2.žalobkyně v průběhu vedení trestního stíhání otěhotněla a žila ve velké nejistotě, zda nebude rodit ve výkonu trestu a zda bude moci vychovávat své narozené dítě. Druhá žalobkyně nebyla nikdy předtím trestně stíhána, na rozdíl od 1.žalobce. Tehdejší soud stanovil 2.žalobkyně odškodnění ve výši 165.000 Kč, zatímco 1.žalovanému ve výši 110.000 Kč.

66. Soud daný případ porovnával se srovnávacími případy sp.zn. [redacted] a sp.zn. [redacted]

██████████, které dříve sám řešil. V prvním z uvedených případů byla žalobkyně stíhána pro podezření ze spáchání při činu porušení povinnosti při správě cizího majetku, za který bylo možno v případě vydání odsuzujícího rozsudku, uložit trest odnětí svobody v trvání až dvou let a zákazu činnosti, tedy trest svou délkou nízkého charakteru. Trestní stíhání pak trvalo dva roky a osm měsíců, což je doba ještě přiměřená, nicméně s ohledem na přečin, pro který byla trestně stíhána, tak dobou co do své délky spíše středního charakteru. Žalobkyně také nebyla vazebně stíhána a její trestní stíhání neprošlo stejně jako u žalobce medializací. Intenzita nemajetkové újmy, která tak mohla žalobkyni v důsledku nezákonně vedeného trestního stíhání vzniknout byla soudem zhodnocena jako spíše nižší. Na druhou stranu soud vzal v potaz, že nezákonně vedené trestní stíhání zasáhlo částečně do osobnostních práv tehdejší žalobkyně, u které se vyvinuly psychické problémy a užívala antidepresiva, žalobkyně trpěla stresem, nejistotou, úzkostí, které se promítaly i do fyzických obtíží, neboť žalobkyně měla problémy se žaludkem, nemohla jíst, výrazně zhubla. Rovněž bylo částečně zasaženo i do společenského života žalobkyně, zejména do sociálních vztahů s okolím, kdy nejbližší občanské okolí žalobkyně se ve vztahu k její osobě vymezovalo negativně, známí ji přestali zdravit, měli na ní ironické poznámky a objevili se negativní reakce z okruhu sousedů v místě bydliště žalobkyně. Současně však bylo nutné vzít v potaz i to, že osobní vztahy byly narušeny ještě před tím, než trestní stíhání započalo a tyto se v době vedeného trestního stíhání ještě vyostřily natolik, že jí sousedé začali poškozovat osobní věci, přestali ji úplně zdravit a měli na ni negativní poznámky. Soud proto v této souvislosti shledal, že v důsledku trestního stíhání došlo pouze k částečnému zásahu do této popsané sféry žalobkyně (sousedských vztahů), když tyto byly narušeny již před započítím jejího trestního stíhání a v jeho průběhu se již „jen“ vyhrotily. Další zásahy do osobních sféry žalobkyně soud neshledal. Soud proto nabyl přesvědčení, že přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, která žalobkyni vznikla, by mělo být navýšeno ještě právě o zásah do sociálních vztahů a jako vhodnou částku k odškodnění pak shledal částku ve výši 45.000 Kč.

67. V případě sp.zn. ██████████) byla žalobkyně stíhána pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu dle § 209 odst. 1,4 trestního zákona a hrozila jí trestní sazba 2 až 8 let odnětí svobody. Trestní stíhání žalobkyně trvalo 2 roky a 7 měsíců. Pokud jde o dopady trestního stíhání do osobnostní sféry žalobkyně, žalobkyni vznikla újma zásahem do osobnostních práv žalobkyně, tj. zejména do práva na ochranu soukromého života, dobré pověsti a jména. V průběhu trestního stíhání trpěla psychickými obtížemi, poruchami spánku a uzavřela se do sebe. Rovněž bylo prokázáno, že žalobkyně ještě před zahájením trestního stíhání trpěla špatným zdravotním stavem, a proto i vzhledem k vyššímu věku žalobkyně vnímala trestní stíhání úkorněji než člověk zdravý a mladší. V řízení bylo rovněž prokázáno, že došlo k zásahu do profesního života žalobkyně, které bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání přímo na pracoviště. V důsledku toho se na ni někteří kolegové dívali negativně a přestali s ní komunikovat, což následně vedlo i k tomu, že žalobkyně své podnikatelské činnosti zanechala, byť toto bylo zřejmě spojeno i s rozvratem rodinného vztahu žalobkyně a jejího syna, který se na stíhaném skutku podílel. Soud tehdejší žalobkyni přiznal částku 50 000,- Kč.
68. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmíněk stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
69. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
70. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem.

Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

71. Podle § 13 odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu, nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
72. Podle § 31a odst. 1, 2, 3 zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobily odstranit průtahy v řízení, k postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.
73. Po zhodnocení listinnými důkazy prokázaného skutkového stavu věci soud uzavřel, že žaloba byla žalobcem podána důvodně, když v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. ██████████ došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu shora citovaného § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., kterým bylo usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 4.10.2012, které bylo následně zrušeno pravomocným zprošťujícím rozsudkem ze dne 28.1.2015 (v právní moci od 21.2.2015). V příčinné souvislosti s vydáním tohoto nezákonného rozhodnutí vznikla žalobci majetková škoda, kterou představují náklady vynaložené žalobcem na obhajobu v trestním řízení, konkrétně náklady vynaložené na odměnu čtyř právních zástupců, kteří žalobce na základě plné moci v trestním řízení zastupovali, a náklady vynaložené žalobcem v souvislosti s pořízením znaleckých posudků. Je tak zřejmé, že vznikla odpovědnost státu za škodu způsobenou při výkonu státní moci ve smyslu ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb., neboť tato odpovědnost vzniká za současného splnění třech předpokladů, kterými jsou nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi těmito. Žalovaná nespороvala, že došlo k vydání předmětného nezákonného rozhodnutí a žalobci v příčinné souvislosti s tím vznikla majetková škoda a z toho důvodu v rámci mimosoudního projednání žalobcem uplatněného nároku jednak konstatovala porušení práva a omluvila se žalobci za nesprávné trestní stíhání, jednak poskytla žalobci náhradu nákladů obhajoby v celkové výši 140.986,- Kč včetně DPH a rovněž i náhradu za hotové výdaje za znalecký posudek společnosti BENE FACTUM a.s. ve výši 96.800,- Kč.
74. V řízení tak zůstala spornou otázka, zda žalobci náleží náhrada škody, spočívající v odměně uhrazené obhájcem za zbývající sporné úkony a náhrada za hotové výdaje, vynaložené žalobcem na vypracování druhého znaleckého posudku Ing. Vladimírem Bernhartem. Soud posuzoval, zda nepřiznané náklady obhajoby ze strany žalované byly skutečně účelně vynaloženými náklady v rámci obhajoby žalobce v předmětném trestním řízení. Žalobce na výzvu soudu neposkytl bližší upřesnění účelnosti jednotlivých úkonů, kromě toho, že specializace jednotlivých advokátů je zřejmá především z veřejně přístupných údajů České advokátní komory, JUDr. Chudoba je skvělý rétor v jednací síni, zatímco JUDr. Gřivna výborný analytik, celkově pak setrval na obecném tvrzení, že každý

má právo si zvolit libovolný počet právních zástupců. Ve zbývajícím konstatoval, že strategie obhajoby spadá do tajemství mezi klientem a jeho obhájcem. Vzhledem k tomu, že tento obhájce JUDr. Chudoba během svého zastoupení učinil pouze jeden úkon, kdy se účastnil spolu s dalšími dvěma obhájci žalobce ústního jednání dne 11.4.2013, při kterém pronesl pouze jednu větu spíše obecného rázu, nebylo jeho tvrzených schopností využito a jeho účast při jednání proto soud zhodnotil jako neúčelnou. Je zřejmé, že JUDr. Naděžda Kratochvílová i JUDr. Oldřich Chudoba jsou svým zaměřením advokáty provozujícími generální praxi, na rozdíl od JUDr. Tomáše Gřivny, Ph.D., který je specializován nejen v oboru trestního práva. Za situace, kdy odbornou otázku měl vyřešit znalecký posudek, je především soud toho názoru je zjevné, že znalosti nad rámec trestního práva v dané věci plně postačovaly. Přesto však hodnotil jednotlivé úkony. Jako neúčelné rovněž soud zhodnotil písemné úkony, které současně učinil JUDr. Gřivna a JUDr. Kratochvílová ve dnech 17.3.2014, 9. 4. 2014 (sám žalobce v řízení uvedl, že odvolání JUDr. Nadi Kratochvílové a JUDr. Tomáše Gřivny, Ph.D., formálně podáno v rámci jednoho dokumentu) a 23.4.2014, kdy se v obou případech jednalo o jednu a tutéž listinu, podepsanou dvěma obhájci. Nejednalo se tedy o úkon, který by každý z advokátů vyhotovil samostatně a který by účelně vedl ke kýženému výsledku. Rovněž další úkony, které tito advokáti nezávisle na sobě učinili a které směřovali proti týmž úkonům soudu, zdejší soud nepovažuje za účelné, když zamýšlené účinky těchto úkonů nastaly již s prvním takovým úkonem, druhý (duplicitní) je tak již nadbytečný. Jednalo se konkrétně o stížnost proti uložení zákazu vycestování, kdy nejprve oba advokáti měli podat blanketní stížnost při hlavním líčení 27.11.2013 a námitky proti opatření o přibrání znaleckého ústavu 29.7. 2014 (byť v daném případě byly ve spise dohledány pouze jednou), které jsou současně neúčelné i z důvodu, že soud přesto znalecký ústav do řízení přibral a tyto tak neměly žádný efekt. Současně nelze přistoupit ani na to, že stížnost byla následně doplněna a proto by měly být účtovány úkony dva, neboť se jedná o jeden a tentýž úkon, který byl pouze doplněn. Protože ze spisového materiálu vyplývá, že blanketní stížnost byla následně JUDr. Gřivnou doplněna 3.12.2013, žalovaná tento úkon řádně žalobci nahradila, jsou zbývající úkony přísluší mu a jako taková byla ze strany žalované nahrazena. S ohledem na to soud obě blanketní stížnosti zhodnotil jako neúčelné. S ohledem na to soud jako neúčelné neuznal úkony, které provádělo více advokátů, a to nejen kdy tito byli současně přítomni při jednáních soudu, ale také kdy dva obhájci učinili stejný úkon, směřující proti úkonům soudu. Jednalo se konkrétně o účast při hlavním líčení ve dnech . Pokud jde o úkon z 6.3.2013 (námitky proti formulaci položených otázek znalci) tento byl soudem zamítnut a nelze jej tak považovat za účelný, rovněž pokud jde o úkony z 2. 12. 2013 (vyjádření k uložené povinnosti vydání věci), 25. 11. 2013 (vyjádření obviněného k průběhu trestního řízení) a 8. 12. 2013 (vyjádření obviněného k navrhovaným důkazům) tyto úkony nevedly ke změně postoje soudu vůči žalobci a nesměřovaly ani ke zrušení či změně některého z jeho rozhodnutí, jednalo se spíše o sdělení stanoviska, proto je soud rovněž zhodnotil jako neúčelné. Jestliže žalobce účtoval za účast obhájce na hlavním líčení 14. 1. 2014 celý jeden úkon, v řízení bylo prokázáno, že při uvedeném jednání soudu došlo pouze k vyhlášení rozsudku a vyloučení věci k samostatnému jednání, soud však ve věci nejednal, proto žalobci přísluší pouze 1/2 úkon dle ust. § 11 odst. 2 písm. f) Advokátního tarifu, který již byl žalobci žalovanou nahrazen. Pokud jde o účast JUDr. Kratochvílové na veřejném zasedání ze dne 15.4.2014, nelze souhlasit se žalobcem, že se jednalo o jeden úkon právní služby, protože se uvedené jednání následně nekonalo, proto mu přísluší dle § 14 odst. 2 Advokátního tarifu náhrada v rozsahu pouze 1/2 úkonu. Žalovaná již v rámci předběžného odškodnění nahradila žalobci 1/2 úkonu a další odškodnění již žalobci nepřislouší. A konečně co se týče úkonů, učiněných obhájcem JUDr. Máchou od převzetí zastoupení 22. 7. 2014 do účasti na hlavním líčení 28.1.2015, vzhledem k tomu, že žalobce již měl v té době tři obhájce a

v řízení nebylo prokázáno a ze strany žalobce ani tvrzeno nic o jeho zvláštních schopnostech či dovednostech, soud tyto úkony zhodnotil jako neúčelné. Pokud jde o náklady na zpracování znaleckého posudku Ing. Vladimírem Bernhardtem, je ze zrušujícího usnesení Městského soudu v Praze [redacted] ze dne 7.5.2014 a zprošťujícího rozsudku soudu prvního stupně je zřejmé, že posudek znalce byl i trestními soudy zhodnocen jako nedostatečný, když neposkytuje konkrétní výpočty o předlužení ve smyslu konkursního či insolvenčního práva, protože znalecký obor znalce neposkytuje dostatečné znalosti a dovednosti pro zodpovězení položených otázek. Soud dokonce byl nucen nechat vypracovat revizní znalecký posudek, teprve na jeho základě byl poté schopen s konečnou platností dospět k závěru o skutkovém stavu věci. Soud proto nárok na náhradu nákladů na vypracování znaleckým posudkem Ing. Bernharta jako neúčelnou žalobci nepřiznal. S ohledem na to tedy soud tento nárok na obhajné ve výši 56 062,50 Kč a na a pořízení znaleckého posudku Ing. Bernharta v částce 60 500 Kč zamítl.

75. Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem byl do právního řádu České republiky zakotven novelou zákona č. 82/1998 Sb., provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., s účinností od 27. 4. 2006 (§ 31a zákona). Zakotvením uvedeného nároku zákonodárce naplnil požadavek vyvěrající z čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále "EÚLP"). Podle čl. 6 odst. 1 věta první EÚLP má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Smyslem novely bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 z Evropského soudu pro lidská práva se sídlem ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) na vnitrostátní úroveň, což ostatně zákonodárce výslovně vyjádřil v důvodové zprávě k zákonu č. 160/2006 Sb. Zdejší soud je tak toho názoru, že má-li odškodňovat na vnitrostátní úrovni nemajetkovou újmu vzniklou porušením práva primárně zakotveného již v EÚLP, je nanejvýš žádoucí, aby jeho rozhodování vycházelo z kritérií ustavených judikaturou soudu.
76. Délka řízení je ve smyslu judikatury ESLP nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení ESLP toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená, naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle ESLP konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává ESLP nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení.
77. Soud nepřiznal žalobci právo na zadostiučinění nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním ve výši 350.000,- Kč (tzn. včetně tvrzené újmy za nemožnost vycestovat), neboť dospěl k závěru, že konstatování porušení práva a omluva tak, jak ji poskytla žalovaná, v dané věci postačuje. Posuzované řízení trvalo ve vztahu k žalobci od 4.10.2012 sdělením podezření, kdy mu byla ve věci doručena žaloba, neboť teprve od této chvíle mohl žalobce objektivně pociťovat případnou nemajetkovou újmu, do 21.2.2015, kdy nabyl právní moci zprošťující rozsudek. Řízení trvalo 2 roky a 4 měsíce, žalobce byl stíhán pro trestný čin předlužení podle § 256 odst. 2, 4 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon (ve znění účinném do 31. prosince 2009), přičemž mu hrozila trestní sazba 1 – 8 let. Povaha trestné činnosti (majetkový trestný čin) pro který byl žalobce

stíhán, zpravidla nepůsobí přílišné společenské odsouzení stíhaného, jako by tomu mohlo být například u trestného činu proti životu a zdraví, proti svobodě a lidské důstojnosti apod. V této souvislosti je nutné rovněž uvést, že sám žalobce v žalobě konstatoval, že trestní řízení nenapadá co do samotné délky jako takové, ale s ohledem na postup soudu se domnívá, že při určitém jiném postupu by délka řízení byla kratší. Pokud jde o újmu, způsobenou nemožností vycestovat, sám žalobce v průběhu řízení konstatoval, že povolení k vycestování vždy od trestního soudu obdržel, samotná újma tak tedy spočívala spíše v jakémsi dyskomfortu při plánování jednotlivých cest, nikoliv v tom, že by žalobce vycestovat nesměl. Tento dyskomfort navíc trval po relativně omezenou dobu od 27.11.2013 do 14.1.2014, tedy cca 1 měsíce a 3 týdnů a současně je zřejmé, že žalobci byly v uvedeném období umožněny dvě pracovní cesty a zahraniční rodinná dovolená v předvánočním období. Daný zákaz byl žalobci uložen jako součást opatření v souvislosti s daným trestním řízením, nejedná se o nárok samostatný. Jestliže žalobce dovozoval souvislost mezi svými zdravotními potížemi a trestním řízením, tuto skutečnost přesvědčivě nedoložil, když z jím předložených lékařských zpráv ani svědeckých výpovědí nelze dovodit příčinnou souvislost mezi trestním stíháním, zahájeným v roce 4.10.2012 a jím tvrzenými zdravotními potížemi. Ze svědecké výpovědi manželky žalobce vyplynulo, že žalobce podnikal od svých 20 let a měl nestabilní příjmy. Skutečnost, že žalobce vždy podnikal, potvrdil i jeho otec, který (shodně se žalobcem a svědkem [REDAKCE] J [REDAKCE]) konstatoval, že jedna z jeho společností se v roce 2008-2009 dostala do insolvence. Jestliže tedy dle žalobce lékaři konstatovali, že jeho zdravotní potíže žalobce byly způsobeny stresem, nelze s jistotou označit období, které se na zhoršeném zdravotním stavu podílelo více, když žalobce tomuto byl vystaven již před zahájením trestního stíhání. Žalobce sám potvrdil, že co se týče rodinných zásahů do rodinných vztahů, k těmto vůbec nedošlo, neboť rodina s ním nadále zůstala jaksi spjata. Rovněž, co se týče jeho přátel, tito při svědeckých výpovědích v podstatě uvedli, že nadále se žalobcem udržovali kontakt, a v případě, že tedy ke kontaktu nedošlo, se jednalo se o kontakt, resp. jednalo se o rozhodnutí žalobce, který se sám počal svým přátelům stranit. V daném řízení tak nebyly prokázány žádné zásahy do sféry rodinné, osobní i profesní kromě obecných tvrzení. Ve srovnání se shora uvedenými případy trestní stíhání tak nedosáhlo takové intenzity, aby bylo zasaženo i do osobnostní či profesní sféry žalobce (Pokud jde o tvrzený zásah do profesní sféry, kdy žalobci měl ujít zisk ze zaměstnání, tento zásah již není předmětem řízení, když i odvolací soud jej neshledal v příčinné souvislosti s daným trestním stíháním a původní rozsudek zdejšího soudu v této části potvrdil.) Soud proto žalobu zamítl i v tomto rozsahu.

78. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn podle ustanovení § 142 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) podle úspěchu ve věci, kdy je třeba náhradu nákladů poměrně rozdělit. Žalobce kromě nároků na majetkovou újmu uplatnil zároveň také nároky na finanční zadostiučinění za újmu nemajetkovou, a to náklady na obhajobu v namítaném řízení v celkové částce 197.048,50 Kč, náklady na pořízení znaleckých posudků celkem 157.300,- Kč, ušlý zisk spočívající v ušlé mzdě ve výši 6.850.737,- Kč, nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním včetně újmy způsobené nemožností vycestovat ve výši 350.000,- Kč a nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení ve výši 68.343,- Kč. Podle § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „advokátní tarif“) platí, že při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Při určování úspěchu či neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok či nároky na peněžité plnění (tzv. objektivní kumulace), je třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a násl. advokátního tarifu

(srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 1435/2015). Tarifní hodnota každého ze dvou nároků na zadostiučinění za nemajetkovou újmu je stanovena podle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu na částku 50 000 Kč (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 3378/2013), celkem tedy 100.000,- Kč, tarifní hodnota každého nároku na peněžité plnění vychází zásadně z výše tohoto plnění bez uplatněného příslušenství (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu). Za tarifní hodnotu se tak považuje částka 7 305 085,5 Kč (100 000 Kč + 197 048,50 + 157 300,- Kč + 6 850 737,- Kč). Úspěch žalobce byl pouze ohledně částky 237.785,50 Kč + 50.000,- Kč (tzn. co do části nároku na náklady obhajoby a hotové výdaje a v imateriálním nároku z nezákonného trestního stíhání, kdy konstatování nezákonného trestního stíhání je považováno za plný úspěch) a ve zbývajícím rozsahu byl úspěšná žalovaná. V procentuálním vyjádření měla žalovaná úspěch v rozsahu 96,06 %, zatímco žalobce měla úspěch pouze v rozsahu 3,94 %. Po odečtení neúspěchu od úspěchu tak žalobci vznikla povinnost nahradit žalované náklady řízení v rozsahu 92,12 %. Žalovaná má podle § 151 odst. 3 o.s.ř. právo na náhradu za jednotlivé úkony, a to v paušalizované výši stanovené vyhláškou č. 254/2015 Sb. částkou 300 Kč za úkon. Vzhledem k tomu, že se žalovaná v řízení před soudem prvního stupně před částečným zrušením rozsudku odvolacím soudem písemně vyjádřila k žalobě, poté se připravovala na jednotlivá jednání a těchto se ve dnech 26.9.2017, 19.12.2017, 20.3.2018, 26.6.2018, 9.10.2018 a 3. 9. 2019 zúčastnila, přísluší žalované náhrada za 13 úkonů po 300,- Kč, což s ohledem na úspěch žalované ve věci představuje 3 592,68 Kč. Ve druhé fázi řízení před soudem prvního stupně po částečném zrušení rozhodnutí odvolacím soudem zůstaly předmětem řízení nároky na náhradu majetkové újmy představované obhajným v celkové částce 56 062,50 Kč, majetkové újmy představované náklady na pořízení znaleckého posudku Ing. Bernharta v částce 60 500 Kč a finanční zadostiučinění ve výši celkem 350 000 Kč za nemajetkovou újmu, celkem tedy představující tarifní hodnotu 7017299,5 (56 062,50 + 60 500 + 50 000). Žalovaná byla ve druhé fázi plně úspěšná, proto jí přísluší náhrada za účast a přípravu na jednání ve dnech 26.3.2021, 25. 5. 2021 a 29/06/2021 a písemné vyjádření ve věci, celkem 7 úkonů po 300,- Kč, tedy 2 100,-Kč.

79. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn podle ustanovení § 142 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) podle úspěchu ve věci, kdy je třeba náhradu nákladů poměrně rozdělit. Podle § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „advokátní tarif“) platí, že při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Při určování úspěchu či neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok či nároky na peněžité plnění (tzv. objektivní kumulace), je třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a násl. advokátního tarifu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 1435/2015). Tarifní hodnota každého ze dvou nároků na zadostiučinění za nemajetkovou újmu je stanovena podle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu na částku 50 000 Kč (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 3378/2013), celkem tedy 100.000,- Kč, tarifní hodnota každého nároku na peněžité plnění vychází zásadně z výše tohoto plnění bez uplatněného příslušenství (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu). Předmětem odvolacího řízení byly nároky na zaplacení obhajného 56 062,50 Kč, náklady na pořízení znaleckých posudků celkem 60 500,- Kč, ušlý zisk spočívající v ušlé mzdě ve výši 6.850.737,- Kč, nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním včetně újmy způsobené nemožností vycestovat ve výši 350.000,- Kč a nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení ve výši 68.343,- Kč, tedy tarifní hodnota těchto nároků představuje částku 7 067 299,50 Kč. Žalobce byl v odvolacím řízení úspěšný co do nároku na zaplacení obhajného 56 062,50 Kč, nákladů

na pořízení znaleckých posudků celkem 60 500,- Kč a nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním včetně újmy způsobené nemožností vycestovat ve výši 350.000,- Kč, což představuje tarifní hodnotu 166 562,5 Kč. V procentuálním vyjádření měl žalobce úspěch v rozsahu 96,13 %, zatímco žalovaná měl úspěch pouze v rozsahu 3,88 %. Po odečtení neúspěchu od úspěchu tak žalované vznikla povinnost nahradit žalobci náklady řízení v rozsahu 92,25 %. Účelné náklady žalobce jsou představovány částkou 89 249,60 Kč za 2 úkony z punkta 7 067 299,50,- Kč (a to 1x podání odvolání a 1x účast při jednání odvolacího soudu), 2 x paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit vyhlášky, náhrada 21 % DPH, jejímž je zástupce žalobce plátcem, podle § 14a vyhlášky. S ohledem na úspěch ve věci tedy soud přiznal žalobci 93,53% z celkových nákladů řízení, tedy částku 85 045,94 Kč.

P o u ě n í: Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li žalovaná dobrovolně, co je jí uloženo tímto rozsudkem, může žalobce podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 29. června 2021

JUDr. Kateřina Takácsová v.r.
soudkyně